

regnauit annos xxxv. con-
e. d. asse semis & militib. dona-
rium. r. pondiu semis hosti-
am colonia condidit.

QUINTUS priscus reg-
nauit annis xxxviii. hic eum
fundamenta capitolii calare
& inuenisse caput humanu
litteris tuis. scriptu capit-
ulis regis. Vnde hodieq. capito-
liu appellat. hic prior roma-
nis duo paria gladiatorum
edidit quae comparauit
p. annis xxxvii.

SEPTIMIUS tullius seruans
tus regnauit annos xlvi.
hic uocu fecit ut quotquot
ann. regnasset tot hostia ad
frumentu publicu construeret.
SEPTIMIUS superbus regna-
uit ann. xxv. hic prior homi-
nib. adinuenit lantumnas
inuenta fustes. metalla fla-
gella. carceres. ecilia ipse prior
exiliu meruit int. duos pon-
tes apopulo romano. fuste
uictus & positus in arce
ultima sub bel. finos.

imp. Ann. Lvi. **CLAUDIUS** d. uno
cong. ded. ter. a. m. lxxii.

hoc imp. nauis alexandrina
primu in porto romano
introuit nomine datus
qui attulit frumentu in hos
ecce. Vectores. & nautas co-
biper linteamen. r. m. m. m.
Eriopoliscum cura sua. sibi base
qui est in creta maximo. a. t. r.
pedes lxxxvii. & excessit nola.

TIBERIUS CAESAR imp. ann.
xxii. M. vii. d. xxviii. cong.
ded. x lxxii. & hoc imp. inciu-

tate fidem. populo. spectum
amphitheatr. ruit. & oppressit
homines. m. m. m. m. m. m. m.

CAESAR M. vii. d. xxviii. m. m.

viii. d. xii. cong. ded. lxxv.
& obafilia. r. uia. l. m. m. m. m. m.
& argenteos. in qua. m. m. m. m. m.
runt homines. x. d. i. c. lxxv.
& spado. occisus. r. m. m. m.

TIBERIUS claudius imp.

ann. m. vii. d. xxviii. cong. ded.

x lxxv. hoc imp. primu uene-

nam. & obafilia. r. uia. l. m. m. m. m.

homines. x. d. i. c. lxxv.

OTHO imp. d. xc. ipse se
bruxellis interfecit.

ITELLUS imp. m. viii. d. xxi.

occisus palatu. **DIUUS**

UESTASIANUS imp. ann. xii.

m. viii. d. xxi. cong. ded.

xl. xxv. hic prior trib. quidif

amphitheatr. r. uia. l. m. m. m. m.

cessit curis fabinis. **DIUUS**

TIUS imp. ann. viii. dies. xii.

cong. promiss. sed nond. in-

hic amphitheatr. a. t. r. b. g. a. t.

patris sui. duos adiecit ex-

cessit curis fabinis cubiculo patris.

DOMITIANUS imp. ann. xvii.

M. v. d. v. cong. ded. ter. lxxv.

hoc imp. multas opere publice

fabricate. m. m. m. m. m. m. m.

superiore. r. uia. l. m. m. m. m. m.

licu. constamini. m. m. m. m. m.

dispositum. r. uia. l. m. m. m. m. m.

& minime porta capere. g. m. c.

flauia. r. uia. l. m. m. m. m. m.

minima. calcidica. synodu. m.

nuc. u. d. e. r. e. f. ad. i. u. m. d. e. r. m. a. s.

maras. & r. m. a. n. a. s. amphithea-

tr. uia. l. m. m. m. m. m. m. m.

ad. i. u. m. d. e. r. m. a. s. capitolu. m.

binding. It is a heavy, soft, and well-prepared skin, typical of South German manuscripts. There is no ruling. Neither the identify of the binder nor the original home of the printed books are known, but the volume belonged in the seventeenth century to the Franciscans at Maihingen and bears their bookplate in the lower margin of the first page of the printed text (*Bibliothecae F.F. Min. S. Franc. Conventualium Mariae Mayngae*). The convent at Maihingen, founded in 1437, changed orders several times; the house was Franciscan from 1607-1802.¹³ The binding is the original one on these printed items, and it appears to be more or less contemporary with the printing of the works. It might safely be dated to the last quarter of the fifteenth century, and that would be the last possible date for the dismembering of the manuscript from which the flyleaves used by the binder derive.

In addition to being a flyleaf in the current binding, the fragment under discussion here must also have been a flyleaf in the original manuscript from which it was removed for re-use by the fifteenth-century binder. The texts on the leaf, a donation inscription, Mass prayers, and a hymn, were written by different scribes at various periods between ca. 1085 and the thirteenth century. The diversity of texts and of periods of execution indicate that the leaf was originally blank in the eleventh-century manuscript (or, rather, blank except for the donation inscription), and this is also suggested by the lack of ruling on the leaf. The available blank spaces on our leaf were later used by the owners of the original manuscript for making additions. That the added pieces are mostly Mass prayers suggests that the original manuscript was a Sacramentary, and such a volume would certainly have been an appropriate and necessary book for the first monks at Reichenbach.¹⁴

	Gallicano	& symon	o	ion	XXV
	Basso	& abla	o	uen	VI
B	Lacertano	& hilarian	o	fu	XVII
	Dalmatio	& ieno fil	o	lun	XXVII
	Optato	& paulin	o	mar	X
	Constantio	& albin	o	mer	XXI
B	Nepotiano	& facund	o	lou	II
	Feliciano	& timon	o	fu	XIII
	Urso	& polem	o	fol	XXIII
	Constantio II	& constant	c	lun	V
B	Aquindino	& procul	o	mar	XVI
	Marcellino	& probin	o	lou	XXVII
	Constantio III	& constance	II	uen	VIII
	Placido	& romul	o	fu	XXVIII
B	Leontio	& salusti	o	fol	XXX
	Amaritio	& albin	o	mar	XI
	Post amaritio	& albin	o	mer	XXII
	Rufino	& eusebi	o	ion	IIII
B	Philippo	& fili	o	uen	XV
	Limenio	& cotulin	o	fol	XXVI
	Sergio	& nigrinuan	o	lun	VII
	Post sergio	& nigrinuan	o	mar	XVIII
B	Constantio IV	& constantio	IIII	mer	XXVIII
	Constantio VI	& constantio	II	lon	X
	Constantio VII	& constantio	III	fu	XXII

- 281 9 ✓tendi, et salutem anime mee, ut recederem ab officio et ministerio pontificali, quo / me recognosco esse indignum, alien
89 2 ✓Aquensi episcopio pyratarum insectatione pulso, pro eo ministrare concessum est. / Cui etiam abbatiam sancti Timothei m
274 6 ✓tra / querulos defensionem firmitatem affectat, viresque ministrat. Et quicquid illud sit, / testimonio tamen roborandum
213 15 ✓m infert, et concordia utilitatem accommodat viresque / ministrat". / 80. RESPON<SIO> O(ttonis) ad Gall<os> / Ad hec Ot
107 1 ✓ardentissimam pretendebat, veluti famulis emissis lumen ministraturus, / quo etiam luminis signo, per legatos aditum sig
215 22 ✓lter nobis addictus, alteri vires non prebeat animumque ministret. Hoc quoque fieri / possibile est, si Rome nunc positu
297 17 ✓in contrarium relapsa est. / Ad(albero) enim qui horum ministrum sese prebuerat, cum delationis nescius reges / moneret
198 6 mia. / 54. <CONFEC>TIO aba<ci>. / In geometria vero non minor in docendo labor expensus est. Cuius introductioni, / abac
179 4 ibus quod a / multitudine episcoporum excommunicatus, a minore eorum numero absolvi non posset, / relinquitur ratio diff
133 9 aiorem mittere evinci non valens. Nam duo tantum erant. Minore ergo obside / oblato, Nortmannis non satis fuit. Maiorem
245 14 Qui susceptus a rege, utpote fidelitatis exsecutor, non minore gratia habitus est. / 21. Interea rigore hiemali elapso,
307 3 um / regem accepit. / Richardus pyratarum dux apoplexia minore periit, Hilduinus quoque vinolent{ia}. / Sinodus quinque
133 8 t. At regina rem necessariam cognoscens, sub sacramento minorem dirigit, / maiorem mittere evinci non valens. Nam duo ta
40 7 tur. Unde et / latrociniiis ac discursionibus Brittaniam minorem que est Gallie contigua atque / militans, infestare aggr
133 13, m patre teneantur, id sese non facturos responderunt. / Minorem tantum daturus, et pro maiore ex se ipsis quemcumque pet
52 12 ✓sese. Huc ex omni Gallia principes confluunt. Huc etiam minores / multo favore conveniunt. Inter quos cum Rotbertus in m
259 6 biectis, se sponte auditurum. Et si recte purgetur, non minori gratia quam ante / habendum. Ad(albero) hec Ar(nulfo) ref
104 6 _ ac / subruit. Latronum principem comprehensum dimissis minoribus regi deducit. Qui cum / iussu regio gladia{tori} decol
196 1 m mundi speram ex solido ac rotundo ligno argumentatus, minoris / similitudine, maiorem expressit. Quam cum duobus polis
84 5 ✓m sternerentur. Nonnulli capti tenerentur. Reliqua vero minorum manus, lapsa / profugio sit. Uuarnerus vero equo occiso
91 12 ✓causam rex se constituisse intelligens, eius potentiam minuere / querebat. Remensibus ergo civibus legatos mittit, ac u
127 7 ✓t / ut Erluino sua restituerentur, et Ar(nulfo) sua non minuerentur. Regis itaque / industria in amiciciam revocati, reg
183 15 ✓t, verum etiam bonis exterioribus augmentatos nullomodo minui / prudens adegit. Quos cum multo coleret amore, precipua t
212 6 ✓um etiam tam longo itinere / quam hostium incursu posse minui sciens, redire disponit. Et datis signis castra / amoverun
256 7 um. / Si nullus lacessiret, cum exercitu redeundum. Nec minus a K(arolo) idem deliberatum / fuit. Unde quia uterque cons
75 5 deputatos recludit. In regem omnia palam ordinans. Nec minus {a} / socero id optinuit, ut quecumque ipse in regem machi
292 13 m, et ab ecclesia / dissentientem, penitus devita". Nec minus abdicationem Ar(nulfi) et promotionem / G(erberti) prout a
237 2 ue mihi / concessit. Ego fratri subditus, fideliter non minus aliis militavi. A quo tempore fateor / nihil mihi carius f
261 28 circumdant, atque in lectum / repulsum comprimunt. Nec minus Ar(nulfum) pervadunt. Quos comprehensos, in / eadem turri
210 8 um venerans, palatium Compensiense pene diripuit. / Nec minus centuriones previi eo ignorante sancte Baltildis monasteri
219 7 serunt, reliquumque / itineris celeres confecerunt. Nec minus Conradi regis dolos sepe simulando et / dissimulando evasi
226 16 ulto / sanguine fieri non posset, cogitabat in posterum minus eis credendum, eo quod / amicorum labem eis intulerit. Si
285 18 prehensus, / suspendio secus castri portam defecit. Nec minus eius uxor, inusitato / ludibrii genere pedibus suspensa, e
218 4 / 87. Item Epistola E<mme> r(egine) ad ma<trem>. / Nec minus Emma regina, matri sue in hunc modum epistolam direxit, "A

B	Constantino ii	Elcino	iii	iii	kl	apr
	Constantino iii	Elcino	o	xiii	kal	mai
	Valeriano	Kannian	iii	iii	idus	apr
	Constantino iii	Elcino	o	viii	kl	apr
B	Sabino	Elcino	o	xiii	kl	mai
	Gallicano	Elcino	o	viii	idus	apr
	Licino v	Elcino	o	iii	kl	apr
	Constantino v	Elcino	o	iii	idus	apr
B	Constantino vi	Elcino	o	iii	NON	apr
	Crispo ii	Elcino	o	iii	kl	apr
	Probian	Elcino	o	viii	idus	apr
	Severo	Elcino	o	viii	kl	apr
B	Crispo iii	Elcino	o	xviii	kl	mai
	Paulino	Elcino	o	iii	idus	apr
	Constantino vii	Elcino	o	vi	kl	apr
	Constantino	Elcino	o	xviii	kl	mai
B	Constantino viii	Elcino	o	viii	idus	apr

- 211 12-tur. Dux cum principibus hanc contumeliam non / ferens, milites vel tirones hortatur ut furem repellant, et a tanta i
 175 17-na a tyranno predia recepit, et ipse uxorem et / natos, militesque reduxit. / 11. His ita gestis, Rotbertus Trecarum pri
 256 11-e / apud regem simulate querebatur, cum aries cesserit, militesque viribus diffiderent, / immo etiam urbs ipsa inaccessi
 176 12-tra oppidum excipit, ac sese ei committens, fidem pro / militia
 78 19-basilica beate Genouefe virginis / a) folgt getilgt de militia accommodat. Pervaso autem oppido, regii milites contumel
 103 8-anni manibus sese / exinde militaturum committit, ac ex militia et fame gloria, priorumque nobilitate et filiorum utilit
 177 7-uncti filii duo, Hugo et Otto, / qui etiam regi fidelem militia fidem accommodat. Quo peracto, in sua / discedunt. Tempu
 168 9-t. Atque ibi Letoldus eiusdem urbis princeps, ad eius / militiam
 95 21-nti militatum occurrunt, eiusque manibus suas inserunt. Militiam spondent, / ac inde fidem prout rex iubet concedunt. Re
 108 4-repetendis conservat. / 15. Congressus Erluini, c-um militibus
 238 15-rem duxerit? Quomodo ergo magnus dux patietur de suis / militibus
 74 30-Et post hec Gis(lebertus) in Belgicam redit, municipia / militibus
 293 1-a castrum oppidum exstruit atque munit. Copias / ponit. Militibus implet. Et quia ad hoc diruendum O(donem) adventurum s
 181 7-ngressus, filio defuncti liberaliter reddit, eumque cum militibus iure / sacramentorum sibi annectit. / 22. Huic quoque
 116 17-rtum) ab urbe pervasa pelleret. Dum ergo in colligendis militibus moram faceret, / tyranni multo equitatu Laudunum appet
 107 12-um agitans, sese inquiens / infeliciorem, cum oppido et militibus privatus, uxore filiisque orbatus, nihil preter / corp
 143 9-urbem Remorum capiat, cum tunc urbs tam episcopo quam / militibus vacua esset, rex etiam ipse alias occupatus alia quere
 114 15-is aggrediuntur, / obsidionem undique adhibentes, urbem militibus vacuam rati, eo quod rex in partibus / Burgundiae exte
 160 17-, quo genere fuge nescitur, Hugo abdicatus evadit. De / militibus vero qui potiores videbantur, capiuntur, ac oppido ali
 175 11-ppidumque succendit. Quo combusto, cum domina et natis, militibusque comprehensis, / ad reginam Gerbergam reversus est.
 77 9-putabatur. Et tamen in quantum perspicui valuit, nullus militie
 62 17-invidia. Non est incognitum mihi, / quantum pro eo domi militieque
 151 9-ipio exordiar, patri / meo regnum invidens, dum ei domi militieque pridem certaverim. Illud etiam notissimum constat, /
 225 3-munitissimis illos liberaliter donaverat, ipsi mox domi militieque servitium deberet, regno illum immaniter / privavit e
 293 16-interitu C p(ondo) argenti sese impensurum mandat. Loco militieque / sese paratissimos responderunt. Quibus faventibus
 299 17-t. Unde et pugnam inhibuit. Sedato itaque tanto fervore militis
 66 8-hostibus esse relinquendum. His et aliis quam plurimis, militis interfecit, / filium suum pro eo militaturum offert. Cas
 93 13-ur, egrediendi locum ab rege postulat, eo quod copias / militis, res penitus / innotuit. Detentus ergo regum iussu, utpo
 255 2-e labefactandum. In tyrannum ire / disponens, VI itaque militum
 299 3-periurii arguemur. Sed ire reges non expedit, eo quod / militum {animos} accendebat. / Quibus dictis, dux in locum ubi p
 107 20-> / Princeps his querimoniis motus, auxilium annuit, ac militum
 210 1-us est. Sic etiam versa vice Lotharium adurgens eo quod militum
 83 9-rtuno cum exercitu super Ligerim / affuit. At Uuilelmus militum
 65 8-d eum / conquestione de quibusdam. Eius quoque consilio militum
 158 2-nter ac canonicis peractis, Ludouicus rex ab Ottone rege militum
 42 6-ntibus aditum prebebant, munitiones exstruit, ac in eis militum
 56 16-cum sibi nec damnatus satisfaceret, in eum cum multis / militum
 227 4-pontibus duobus interstratis ei annexum, cum electis militum
 106 25-<SUS> AR(NULFI) in Mo-na-steriolu-m. / Arnulfus itaque militum
 132 5-ratus, qui ante latuerat, orta oportunitate ex raritate militum, in / apertum erupit. Nam dum tempestivus adveniret, ab
 173 6-lto detineantur metu, ob principis sui fugam, / eiusque militum
 132 8-llo suspectum habuerat, securus accessit. Barbarus vero militum / inopiam intuitus, cum multitudine armatorum regem inca

295 17 monem et epar peracuto dolore stimulabat. Fuit itaque / militum luctus, famulorum clamor, feminarum frequens exclamatio,
 176 11 lat, capitque. Et tempore congruo, tyrannum / cum multa militum manu, intra oppidum excipit, ac sese ei committens, fide
 55 4 r qui rei negotium Remis / demonstrant. Tunc vero magna militum manus, ab urbe mox cum armis educta, / adversarios perse
 106 16 ab eo auri et argenti insignia, / terrarumque copiam ac militum multitudinem accipias, cum dono regis, in manus / Nortma
 298 10 um dolose ordinasti, / ut ipse cum paucis adveniret, et militum multitudinem non longe expeditam haberet. / Regibus quoq
 210 16 riduum non sufficiebat ad colligendorum / sufficientiam militum, nec fieri potuit copia unde congregaretur. / 76. MONOMA
 207 4 posse se ab hoc animo temperari, si ad id agendum copia militum non / defecerit. Gratias etiam sese quandoque redditurum
 208 3 o in suas partes adventare potuisse, cum nec / ei copia militum sufficeret, nec de suis satis spei haberet. At cum alii
 151 4 is adhuc murorum firmamento claudebatur / nec multitudo militum sufficiens commode ibi cohabitare poterat, urgenti obsid
 244 2 nquilla reddita est, K(arolus) de urbis / munitione, et militum victu, deliberare atque ordinare coepit. Deputavit ergo
 174 13 militaribus instruxerat dirigit, qui loci habitudinem, militumque numerum, / rerum etiam fortunam, ac famulorum exitum,
 198 9 gnificantes / disposuit. Ad quarum etiam similitudinem, mille
 66 14 Rotbertus dux vim belli maximam imminere advertens, cum mille corneos effecit characteres, qui per / XXVII abaci partes m
 227 11 nt. Missilia varii generis per fabros expedire. Funium millena volumina ad / usus diversos convexerunt. Clipeos quoque
 267 7 gustudunensis episcopus, / Bruno Lingonensis episcopus, Milo
 281 6 m episcopum, Uualterum / episcopum, Brunonem episcopum, Milo Matisconensis episcopus, Siguinus Senonensium / metropolita
 300 6 inatim more / ecclesiastico consedere, scilicet Sugerus Milonem episcopum, Adalberonem episcopum, / Odonem episcopum, Uu
 145 16 ue / Adalberone Mettensi, Gauslino Tullensi, Hildeboldus Mimagarduurdensis, Leodulfus Treuerensis, / Nocherus Leodicensis
 148 11 us, / Adaldacchus Hammaburgensis episcopus, Hildeboldus Mimegarduurdensi
 264 18 ruebant. Celum nubila / pretendebat. Sol iam in occasu, Mimegarduurdensi, Israhele / Brittigena, assistantibus etiam Bru
 114 9 entus, episcopii dignitate sese abdicaret. Atque multis Mimegarduurdensis episcopus, / Gauslinus Tullensis episcopus, Ad
 134 16 in proximo, nec preter rationem agendum respondit. Ob / minabatur
 87 6 odabat. / 53. FA<LSA KARO>LI ber<atio.> / Regi ergo minabatur tenebras. Inter hec omnia, dubitanti / consilium a deo
 219 2 intromissus. / Strictisque mucronibus postquam ei necem minarum
 149 5 s episcopus, Doddo Osnebruggensis / episcopus, Euherus, minarum terroribus affectus / consentit, iuratus etiam ut fertur
 279 3 posse, eo quod / itineris difficultas, atque inimicorum minas
 182 15 d est sanctorum reliquias operuit. / Coronas quoque non minas Anglorum nil sese facturum. Ipsos si veniant, quid in armi
 50 4 eris / liberalibus admodum eruditus. In dando profusus, minas Heribert intendens, K(arol)um r(egem) a carcere eductum in
 52 5 is consilio penitus discessuros. Rex dissuasionibus his minati sunt si vocem emitteret, / comprehensum ligatis manibus e
 102 15 e preter ducem adoriebatur. Quod etiam fuit magne non / Mindensis
 190 10 oricis ea desuper duplicant. Linteis vero pro stragulis Mindensis episcopus, Baldricus Treiectensis episcopus, / Heirolf
 303 23 ro me staret, in tantum Arnulfus vilesceret, ut michi / mine
 275 19 issime patet. Quod etiam / ad eius condemnationem, non mine id plurimum prohiberent. Id vero sceleris / iam non esse di
 minimum valeret obesse. Quod si contraria mihi quod absit senten
 minimum valet." / 64. INDIGN<ATIO> Gualteri <episcopi> in Ar(nul
 ministerio